

Det vil blive ved med at komme, hvis ikke vi har fælles miljøregler.

Og så omkring forrangen: Jamen det er ikke noget nyt. Den er faktisk etableret i 1964, og det vil sige, at det vidste Danmark alt om, da vi tiltrådte i 1972. Og så har Højesteret i øvrigt slået en pæl igennem det i forbindelse med Maastrichtdommen og har sagt, at Højesteret suverænt er berettiget til at prøve her i Danmark. Det var Højesterets kendelse efter Maastricht, så det betyder, at Højesteret altså har sat sig op over den forrang.

(Kort bemærkning).

**Søren Espersen (DF):**

Den her debat om forfatninger og traktat er jo ved at udvikle sig til en lidt filosofisk debat. Personligt er jeg ikke så interesseret i det. Jeg tror også, de almindelige vælgere er ligeglade med, hvad vi kalder den, jeg tror, de stemmer nej alligevel.

Det, jeg vil spørge om, og det, jeg egentlig føler, er, at en forfatning er sådan noget blivende. Jeg håber, ministeren er enig med mig i, at en grundlov, som vi har, f.eks. sådan typisk varer 50-70 år, og så skal den måske ændres igen. En forfatning er noget blivende, en traktat er noget, som man hele tiden skifter ud, i hvert fald når det er på EU-plan.

Det, jeg så egentlig vil spørge ministeren om, er: Hvis nu vi leger, at det er en traktat, og vi leger, at den bliver ratificeret i alle landene, hvornår kommer så den næste? For der kommer altid en traktat mere. Det har vi lært. Vi får altid at vide forud for hver eneste traktat, at det var så det, nu har vi fået de redskaber, vi skal have.

Jeg vil spørge ministeren: Hvis vi leger, at det er en traktat, er det så det? Eller skal vi i gang igen om 10 år med noget, der er endnu værre? Eller kan vi regne med, at nu har vi så fundet fundamentet for Europa?

(Kort bemærkning).

**Udenrigsministeren (Per Stig Møller):**

Det er den danske regerings indstilling, og det er også med den indstilling, vi forhandlede, at der altså nu skal være tid til at fordøje. Vi kan ikke have nye traktater så ofte, som vi har haft det.

Det har selvfølgelig også været et problem for Europa, at vi hele tiden på grund af det store tempo har været i gang med den ene og den anden og den tredje traktat, som har været nødvendig på grund af de forskellige udvidelser.

Nu har vi så lavet en traktat, som faktisk er bygget til at kunne absorbere flere udvidelser end de ti, der var. Og det vil sige, at alle 25 lande er af den indstilling, at denne traktat skal være lavet til virkelig at kunne være holdbar.

(Kort bemærkning).

**Søren Espersen (DF):**

Det lyder jo glimrende. Jeg mener bare, vi har hørt sangen før, og jeg vil bede ministeren bekræfte, at vi har hørt den samme historie ved alle de afstemninger om traktater, vi har været igennem, nemlig at det var så det, at det skulle være noget blivende, der varede lang tid. Og helt ærligt tror jeg ikke på det længere.

Hvordan kan ministeren overbevise mig og den danske vælger om, at det var så det, og at man ikke kommer igen om 10 år og skal have mere og mere og mere?

(Kort bemærkning).

**Udenrigsministeren (Per Stig Møller):**

Jeg tror faktisk ikke, der var ret mange, der regnede med, at Nicetraktanten ville have et langt liv. Man gik jo i gang med at forny den, straks efter man havde lukket den.

Kl. 18.45

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så vil jeg lige gøre opmærksom på, at der yderligere er fire, der har bedt om korte bemærkninger. Det er hr. Rune Lund, hr. Frank Aaen, hr. Jesper Langballe og hr. Høgni Hoydal. Hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

**Rune Lund (EL):**

Jeg synes, det var meget interessant, at udenrigsministeren gjorde opmærksom på, at mange af de beslutninger, der bliver vedtaget i EU i dag, faktisk bliver vedtaget med enstemmighed. Det var også det, der var en af pointerne i mit indlæg, og som var et af argumenterne mod, at der nu skal være flertalsafgørelser i EU som udgangspunkt for alle beslutninger, der bliver taget.

Synes udenrigsministeren egentlig ikke, at det er mærkeligt, og er det i virkeligheden ikke noget dårligt ved den her EU-forfatning, at man iværksætter noget, som er det mest forbundsstatslignende, som EU nogen sinde har iværksat, og kommer så tæt på en forbundsstat, som det overhovedet er muligt, når man på langt størstedelen af områderne i virkeligheden tager